

NS-Kampskrig

#189

12 / 2022 (133)

Mine oplevelser i den Nationalsocialistisk under- grundsbevægelse i Tyskland i 1970'erne

af Gerhard Lauck

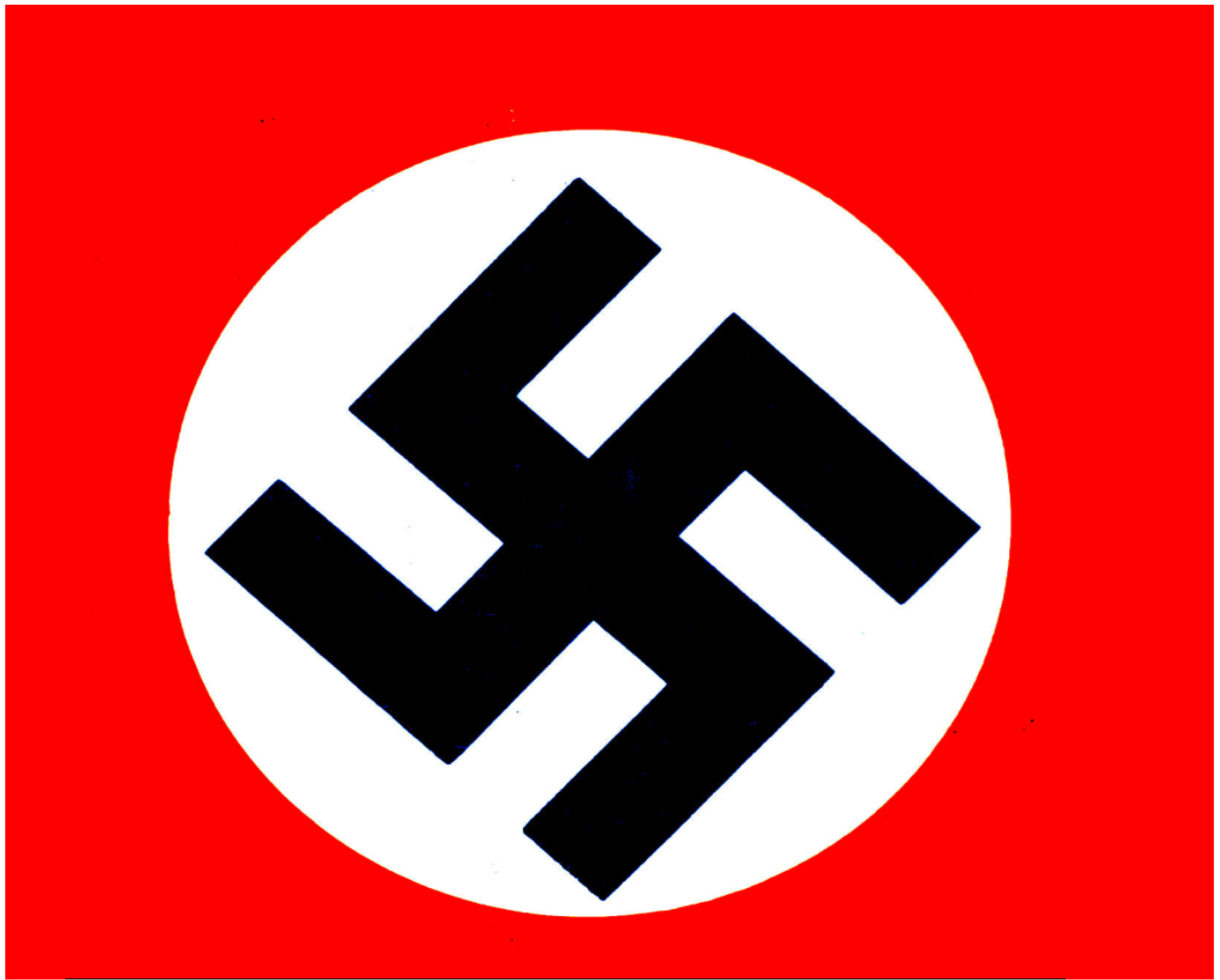
Fortsat fra forrige nummer

Jeg sidder sammen med en kammerat i hans hjem. Det ringer på døren. Postbuddet afleverer en pakke. Mine kolleger havde sendt den med post et par uger tidligere. Den indeholder flere af vores nye store "DIN-A2"-plakater - ca. 17 x 22 tommer - med hagekors.

Senere hænger jeg en af disse store plakater op i vinduet, mens toget passerer gennem togstationen i Magdeburg i den kommunistiske zone.

Af erfaring vidste jeg, at toget stoppede kort før det nåede stationen. Under dette stop placerede jeg hurtigt plakaten uden for badeværelsesvinduet. Derefter skyndte jeg mig til den næste vogn. Stak hovedet ud af vinduet. Og så plakaten flagre i vinden, mens vi passerede gennem stationen, som var fuld af mennesker.

Denne type plakat bliver senere brugt til en propagandaaktion i stor skala. De er placeret på motorvejsovergange. En del af Autobahn i Ruhrområdet er lukket i flere timer, mens myndighederne fjerner dem.

***NS-Verbot
aufheben !***

**NSDAP/AO : Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.info**

Jeg sidder sammen med en kammerat i hans hjem. Telefonen ringer. Hans slægtning siger, at der er en nyhed om en amerikansk nationalsocialist i Hamborg, som er blevet udvist. Jeg havde været i Hamborg et par dage tidligere. Er der en forbindelse?

Jeg beslutter mig for at tage tilbage til Hamborg og finde ud af det. Undervejs køber jeg en avis og ser en artikel med mit fotografi. I overskriften står der, at jeg var "sporløst forsvundet".

I Hamborg spørger jeg en kammerat. Han siger, at jeg har lavet overskrifter i *Hamburger Morgenpost*.

Jeg havde holdt en tale ved en privat sammenkomst. Efter at arrangøren officielt havde lukket mødet, indvilligede jeg i at lade mig fotografere sammen med nogle få kammerater. Foran et hagekorsflag. Dette fotografi blev offentliggjort i dagbladet.

Jeg konsulterer en advokat. Han havde været en af forsvarsadvokaterne ved den berygtede Nürnberg-tribunal.

Jeg har alligevel planer om at forlade Tyskland snart. Men jeg vil gerne udnytte denne mulighed. Derfor annoncerer vi min plan om at holde en tale med temaet "*Hvorfor jeg ikke anerkender min udvisningsordre*". Denne bekendtgørelse omfatter sted og tidspunkt.

Vi ved naturligvis, at jeg ikke vil være i stand til at holde denne tale. Derfor laver jeg en kassetteoptagelse. Denne optagelse vil blive afspillet på mødet.

Da jeg ankommer til stedet, kan jeg se, at jeg havde flere "mandskab" end politiet. De havde ikke forventet, at jeg rent faktisk ville dukke op. Min største bodvguard er større end deres største kollega. Min knægt griner, som om han vil sige: "Må jeg slå ham ihjel nu, chef?" I stedet for at anholde mig, beder politiet mig om at ledsage dem. Jeg går med til det.

På politistationen viser jeg dem min flybillet. Icelandic Airlines. Fra Luxembourg til Chicago. Afrejse næste morgen. Jeg forklarer, at jeg allerede har tjekket alle rejsemuligheder. Den eneste måde, jeg kan nå det fly på, er at tage toget fra Hamburg om 45 minutter. Politiet eskorterer mig til togstationen i Hamborg. En politimand stiger på toget sammen med mig. Men han stiger af toget, da det når den sidste station i Hamborg. Fra da af er jeg alene.

Måneder senere, tilbage i USA, læste jeg en artikel om dette i en avis fra Vestberlins afdeling af Østberlins kommunistparti (!). Den påstår fejlagtigt, at jeg stadig befinder mig i Tyskland.

Vaskeriet er en komplikation, fordi jeg sjældent bliver længe nok på et sted. Min løsning er at bestikke kammeraternes koner med enten Moselvin eller Flensborgrom.

En gang prøver jeg at transportere for meget. Og ødelægger hængslerne på min kuffert.

Efter at have tilbragt en nat hjemme hos en meget attraktiv kvindelig kammerat ser jeg meget frem til den anden nat.

Desværre mener vores sikkerhedsofficer, at det er for farligt for mig at tilbringe mere end én nat på samme sted.

Jeg er naturligvis meget skuffet!

En anden gang bliver jeg indkvarteret sammen med en ældre, men stadig attraktiv kvindelig kammerat. Hun smiler og forsikrer mig om, at hun ikke vil forulempe mig.

Desværre kan jeg ikke svare, at det ville jeg ikke have noget imod.

Den næste dag besøger vi en SS-enke. Hun giver mig et smukt farvefoto af Adolf Hitler. Det var blevet klippet ud af en tysk avis fra efterkrigstiden (!).

Når jeg går forbi Sovjetunionens ambassade i Østberlin, kan jeg straks se, at den er alt for godt bevogtet. Men det lykkes mig at sætte klistermærker et par gader væk.

På hjemturen satte jeg et hagekorsmærke på siden af det kørende tog. Kun 25 centimeter fra hovedet af en politimand fra den kommunistiske zone! (Han kigger i den modsatte retning.) Jeg tager et fotografi med klistermærket i forgrunden og hans uniformshue i baggrunden.

Desværre bliver ingen af de billeder, jeg tager i den kommunistiske zone, gode. (Jeg havde brugt et meget billigt kamera.)

Andre fotografier i den vestlige zone bliver okay. Et viser vores hagekorsmærke på indgangen til et konsulat i den kommunistiske zone (DDR).

Et andet hagekorsmærke pryder indgangen til en politistation.

Der er ofte klistermærker med hagekors på kommunistiske plakater.

Efter at have sat et hagekorsmærke ved indgangen til hovedbanegården i Hamborg går jeg over på den anden side af gaden. Sætter mig på bænken ved et busstoppested. Og ser på. Snart stopper en mand. Kigger på hagekorsmærket. Tager en notesblok frem. Og skriver kontakadressen ned. Et par uger senere kommer der en henvendelse i Lincoln. Forfatteren skriver, at han har set et af vores hagekors klistermærker på dette sted!

Jeg deltager i julefrokosten for provinsafdelingen af et nationalistisk politisk parti.

En af gæsterne spørger mig: "Er du Gerhard Lauck?"

Jeg svarer: "Jeg hører, at han er blevet udvist."

Kammeraterne, der sidder ved siden af mig, griner.

En af dem går udenfor for at ryge. Da han kommer tilbage, har han en sjov historie.

En anden kammerat var ankommet til døren til hallen. Han sagde, at politiet havde besøgt ham. De ledte efter Gerhard.

Denne nyankomne kammerat spurgte den anden: "Ved du, hvor Gerhard er?"

Svaret: "Ja, han er derinde. Han drikker kaffe."

I øvrigt hedder denne kammerats lille søn "Adolf".

Det er midt om natten. Jeg sover trygt. Pludselig bliver jeg vækket af et højt banke på døren. Og et råb: "Polizei!" ("Politi!")

Jeg overhører svagt en samtale.

Politiet er i værelset ved siden af mit.

Formentlig er det politiet, der vil have fat i mig. De gik simpelthen ind i det forkerte rum.

Jeg tænker, at jeg har et par minutter til at tage tøj på og kravle ud af vinduet. Uden bagage.

Heldigvis varer den svage samtale længere. Det går op for mig, at politiet gik ind i det rigtige rum. De ville have fat i en anden person. Denne gang.

På en togstation hører jeg en person råbe mit navn. Jeg har mistanke om, at det er politiet. Så jeg fortsætter med at gå. En mand løber hen til mig. Han smiler. En kammerat!

Vi følger efter en anden bil. Som kører for stærkt. Og derfor risikerer at tiltrække politiets opmærksomhed.

Min chauffør kommenterer: "Nogle gange synes jeg, at jeg burde have skudt alle for inkompetence. Og så lade mig selv blive skudt for at have skudt alle vores kammerater."

Jeg deltager i et møde i et nationalistisk politisk parti. Og bemærker en meget smuk ung kvinde.

Kammeraten, der står ved siden af mig, foreslår, at jeg præsenterer mig. Men jeg skal rejse næste dag. Så jeg foreslår, at han gør det. Mange år senere møder jeg ham ved et tilfælde. Og får at vide, at han har giftet sig med hende!

Det er den første dag i min første ferie med løn fra staten. En af de ansatte på luksushotellet spørger mig, om jeg ryger. Jeg siger nej. Han griner og siger: "Ikke

engang hash?" Jeg ryster på hovedet.

En anden medarbejder ledsager mig til mit private værelse. Han virker overrasket og spørger: "Hvorfor er du her?"

Da jeg giver et vink, udbryder han. "Åh, de 20.000 hagekors klistermærker! Det har jeg læst om i avisen."

Snart er hele personalet klar over min status som berømt.

Jeg bliver tiltalt som "Herr Lauck".

Personale fra andre af hotellets afdelinger besøger mig på mit private værelse.

Senere bliver mit værelse dekoreret med et lille hagekorsbanner, som er sendt fra en kammerat i Argentina.

Under mit ophold skriver jeg en kort brochure på tysk om NSDAP/AO.

Efter et par måneder bliver jeg overflyttet til et andet luksushotel. Her er personalet mindre sympatisk. De konfiskerer endda mit argentinske hagekorsbanner. (Jeg får det tilbage, når jeg rejser.)

Dette hotel tilbyder en fælles time. Alle gæster er inviteret til et stort værelse med tv.

Da posten er fordelt, spørger en anden gæst personalet, hvorfor jeg har fået al posten. Personalet svarer, at jeg ikke fik ALLE breve. Jeg fik kun MIN post. (Jeg fik mere post end alle andre tilsammen).

En dag kigger en af kortspillerne ved et andet bord over på mig og spørger: "Mord?" ("Murder?")

Jeg smiler og ryster på hovedet.

Efter 4½ måned er min ferie slut.

Men først er der en politisk retssag.

På et tidspunkt bliver jeg efterladt alene i et værelse på anden sal i retsbygningen. Jeg er fristet til at klatre ud af det åbne vindue, men gør det ikke.

Under retssagen beskriver min advokat mig som "en civiliseret centraleuropæer, selv om jeg er født i Amerika".

Når dommeren nynner Hitlerjugendens hymne, regner jeg med, at dommen bliver mild.

Et par dage senere går jeg rundt i hotellets gårdhave. En velkendt stemme kalder mit navn. Det er en kammerat! Han er i gang med byggearbejde. Jeg takker ham for muligheden for at flygte. Men jeg forklarer, at jeg alligevel snart rejser.

Da jeg vender tilbage til Nebraska, får jeg for første gang høfeber.

Behandlingen: whisky!

Når jeg besøger underjordiske celler, bliver jeg nogle gange spurgt, om jeg kender en bestemt person. Jeg spiller dum.

Hvis de pågældende personer allerede kender og stoler på hinanden, kan de selv bestemme, om de vil arbejde sammen eller ej.

Under alle omstændigheder vil jeg ikke bryde sikkerhedsforanstaltningerne i vores cellesystem.

Nogle gange bliver jeg "advaret" mod den anden person.

Nogle gange advarer BEGGE mennesker mig mod den anden!

Jeg tænker, at det bare er en personlighedskonflikt.

Nogle gange spørger jeg med: *Hvis alle mødtes, ville de sikkert slå hinanden ihjel!*

Sjov under hagekorset

Nationalsocialistisk aktivisme har også sine lysere øjeblikke! Her er et uddrag af Gerhard Laucks hæfte "Sjov under hagekorset".

En ven fortalte mig, at han blev temmelig irriteret, da FBI begyndte at udspørge familie, venner, naboer og arbejdsgivere om hans politiske overbevisning.

Så han tog sin fulde Stormtrooper-uniform på, gik ind på agentens kontor, satte fødderne på hans skrivebord og sagde: "Jeg hører, at du spørger om mig, (slettet). Hvad vil du vide?"

* * * * *

Kammeraterne havde for længe siden lært, at det ikke var klogt at parkere deres biler foran partiets hovedkvarter natten over. Men det var ikke alle udenforstående, der vidste det. Og oppositionen undervurderede tilsyneladende vores intelligens.

En nat lød det alt for almindelige råb gennem hovedkvarteret: "Skyd!"

Faktisk var branden uden for bygningen. Der stod 30 fod høje flammer fra en varevogn, der var parkeret lige foran vores hovedkvarter.

Men det var IKKE vores køretøj! De røde havde antaget, at det tilhørte os, og havde sat ild til det.

Vi nød det visuelle skuespil, mens vi samtidig havde ondt af den rigtige ejer. Selvfølgelig var humoren i situationen ikke tabt for os. Nogen sagde: "Er der nogen, der vil have Marsh-mellows?"

* * * * *

En af mine venner, Gunnar, gik en tur langs havnen i Kiel. En kommunist henvendte sig til ham og forsøgte at sælge ham en kommunistisk avis.

Han brød sig ikke om at blive afbrudt under sin gåtur - og slet ikke af en rød. Så han smed simpelthen kommunisten - aviser og alt - i havnen!

De tilskuere klappede ... og han fortsatte sin spadseretur.

NS KAMPFERUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Number 104   English 1973   28. April 2017 61/20

Der Kampf geht weiter !

Seitlich Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Widerstand von Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgerottet, den Kern der gesamten Idee unseres hoch geliebten Führers Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind sondergeartete Völker und Kampfgemeinschaften stehen Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die wesentliche Gefahr ist ohne Zweifel, den Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) - zu begreifen. Seine Mittel sind Eisenwägen, Chemiewaffen und Raumstrahlung.

Ob "Lager" oder "Gazgen", ob im Wäldchen oder im Steinbruch, ob auf Freizeitanlagen bewaldet oder auf einem Schlachthof stehen. Am Ende Nationalsozialisten ist unsere Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Laska

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org

#1005   19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrelaterede.

Beskriv venligst din holdning til sidanens emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotoalbumet, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeheden her (www.measuringtheancient.com/truth.htm). Jeg er nlet op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere at lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravde fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lys. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the **NEW ORDER**

Number 174 (3/22)   Founded 1978   April 26, 2022 (134)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our white folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and re-education.

Whether "lager" or "Gazgen", whether in election battle or armed battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Laska

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO   nsdapao.info